

Sygn. akt V K 264/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sek. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora Urszuli Bolik

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2016 r., na rozprawie

sprawy **G. S.**

urodzonego (...) w m. S.

syna J. i W. z d. B.

oskarżonego o to, że: W okresie od 4 do 5 lutego 2015 roku w T. i B. gm. K. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim zamieszczeniu na stronie telegazety oferty pracy za granicą wprowadził w błąd P. S. i S. L. co do zamiaru zorganizowania im i dowiezienia ich do pracy na terenie Niemiec czym doprowadził wymienionych do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem w kwocie po 100 złotych każdego tj. łącznie 200 zł przekazanych mu ekspresem pieniężnym jako zaliczkę przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 64 §1 kk

1. Oskarżonego **G. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 46§1kk w zw. z art. 4§1kk orzeka wobec oskarżonego środek karny obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonych S. L. w kwocie 115zł (sto piętnaście) i pokrzywdzonego P. S. 100 zł (sto).
3. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 264/15

UZASADNIENIE

K. S. – matka P. S. – na portalu Telegazeta znalazła ogłoszenie o ofercie pracy w Niemczech. Zadzwoniła pod podany numer (...), upewniła się co do oferty pracy i przekazała numer synowi. P. S. skontaktował się telefonicznie z podanym numerem, jego rozmówcą – oferującym pracę - był G. S.. G. S. wyjaśnił jakiego rodzaju pracę oferuje w Niemczech, za jaką kwotę pieniędzy i poprosił o kontakt za kilka dni, bo ma dużo chętnych. P. S. uzgodnił ze swoim kolegą – S. L., że wspólnie pojedą do tej pracy. P. S. ponownie zadzwonił do G. S. i powiedział, że wspólnie z kolegą jest zainteresowany ofertą pracy. Wówczas G. S. powiedział mu, że po nich przyjedzie, ale muszą mu wpłacić po 200zł od osoby jako zaliczkę na koszty podróży. Podał, że z jego miejsca zamieszkania do województwa (...) jest kilkaset kilometrów i on musi zabezpieczyć koszty przejazdu, bo zdarzał mu się, że przyjeżdżał po pracowników, a oni rezygnowali i on ponosił koszty. Zażądał wpłaty po 200zł od osoby, ale w końcu zgodził się na kwotę po 100zł od osoby. Podał sms – em dane do przekazu, a S. L. i P. S. złożyli się po 100zł, z tymże S. L. poniósł koszt przekazu w kwocie 15zł. Przekaz

nadał w dniu 05.02.2015r. S. L. zadzwonił do G. S. i potwierdził, że otrzymał on pieniądze i że przyjedzie po nich na drugi dzień. Na drugi dzień G. S. miał wyłączony telefon, nie odbierał żadnych połączeń, w końcu udało się z nim skontaktować kolejnego dnia i powiedział, że jest w warsztacie samochodowym gdzie naprawia auto, ale później się z nimi nie skontaktował, nawet do dnia rozprawy. P. S. i S. L. dzwonili z różnych numerów telefonów, ale G. S. nie odbierał połączeń.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków – S. L. k. 199v, P. S. k. 200, K. S. k. 200 – 200v, kserokopię ekspresu pieniężnego k. 4, potwierdzenie wypłaty k. 26, a także częściowo wyjaśnień oskarżeń k. 199.

Oskarżony G. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, choć wyjaśnił że to zainteresowani wycofali się z wyjazdu, a on ich poinformował że w wypadku rezygnacji z wyjazdu, wpłacone pieniądze przepadają. W toku przesłuchania w dniu 29.09.2015r oskarżony złożył wniosek o wymierzenie mu kary 8 miesięcy pozbawienia wolności k. 66. W kolejnych wyjaśnieniach złożonych w dniu 13.12.2015r oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając, iż praca miała być w Belgii a nie w Niemczech, zaś wpłacone przez pokrzywdzonych pieniądze stracili, bo wycofali się z wyjazdu.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim usprawiedliwiał zatrzymanie przez siebie pieniędzy otrzymanych od pokrzywdzonych. Nieprawdą jest, że S. L. i P. S. wycofali się z wyjazdu do pracy z granicę, ponieważ przygotowali się do tego wyjazdu, zakupili żywność, ubrania. Próbowali się kontaktować telefonicznie z oskarżonym, ale ten nie odbierał od nich telefonów, unikał kontaktu, nie próbował wytłumaczyć swojego zachowania i nie oddał pieniędzy. K. S. potwierdziła, że syn przygotował się do wyjazdu – poczynił stosowne zakupy, opisała okoliczności w jakich przekazała synowi numer telefonu oskarżonego. Sąd ocenił zeznania świadków jako wiarygodne, ponieważ są ze sobą zgodne i wzajemnie się uzupełniają. Poza tym do akt dołączono kserokopie dowodów przekazu i odbioru pieniędzy. Pokrzywdzeni byli zdecydowani aby wyjechać do pracy za granicę, przygotowali się na wyjazd i cały czas próbowali skontaktować się z oskarżonym. To oskarżony nie nawiązał z nimi rozmowy, odrzucał połączenia telefoniczne albo w ogóle ich nie odbierał.

Reasumując zgromadzone w sprawie dowody, Sąd doszedł do przekonania że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu, którego dokonał z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Doskonale zdawał sobie sprawę z tego, co robi, z kim rozmawia i co proponuje. Znamienne jest to, że jest to jego sposób działania wynikający z opisów czynów zawartych w innych wyrokach – XIIK 784/06 Sądu Rejonowego w Kielcach k. 85, VIIK 172/11 Sądu Rejonowego w Koninie k. 96. Oskarżony nie próbował w żaden sposób dojść do porozumienia z pokrzywdzonymi. Odpowiedzialności karnej za przestępstwo kwalifikowane z art. 286§1kk odpowiada ten, kto w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Zdaniem Sądu na podstawie przeprowadzonych ustaleń faktycznych jednoznacznie należy stwierdzić, iż oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Niewątpliwie oskarżony oferując pokrzywdzonym wyjazd do pracy, wiedział iż tego nie zrealizuje. Późniejsze jego zachowanie – unikanie kontaktu z pokrzywdzonymi, świadczą o wcześniej podjętym zamiarze nie wywiązania się ze zobowiązania. Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd ocenił go jako znaczny. Sam oskarżony działał w sposób przemyślany, zaplanowany. Nie byłoby postępowania karnego gdyby oskarżony spłacił zobowiązanie, wytłumaczył swoje postępowanie choćby kłamstwem, ale zwrócił pieniądze.

Zdaniem Sądu wymierzenie oskarżonemu kary 10 miesięcy pozbawienia wolności jest karą adekwatną do wagi popełnionego przestępstwa. Zauważyć należy, że przestępstwo to jest zagrożone wymiarem kary pozbawienie wolności od 6 miesięcy do 8 lat. Oskarżony G. S. był wielokrotnie karany tylko za przestępstwa kwalifikowane z art. 286kk – k. 76 – 77, aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności, które koniec przypada na 15.06.2019r. – k. 81 – 82 – wyrok łączny.

W okresie od 30.06.2011r do dnia 29.02.2012r odbywał on karę pozbawienia wolności za czyn z art. 286§1kk w wymiarze 8 miesięcy k. 96 – wyrok Sądu Rejonowego w Koninie VII Wydział Karny sygn. akt VII K 172/11, stąd należało przyjąć kwalifikację z art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk.

Sąd nałożył na oskarżonego obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46§1kk, albowiem pokrzywdzeni złożyli wnioski o naprawienie powstałej szkody. Z tymże, pokrzywdzeni domagali się jeszcze kwot po 500zł jako zwrotu poniesionych kosztów na zakup żywności i ubrań. Sąd nie uwzględnił tych roszczeń, ponieważ pokrzywdzeni spożytkowali zakupione towary, więc nie ponieśli szkody. Sąd określił wysokość szkody w stosunku do pokrzywdzonego S. L. na kwotę 115zł, wliczając koszt wykonanego przekazu pocztowego.

Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych ponieważ jego sytuacja materialna oraz życiowa nie pozwala na ich uiszczenie; do roku 2019 będzie odbywał karę pozbawienia wolności.